Funeraliile naţionale ale lui I. Gh. Duca

(Urmare din pagina 3-a)

Omul dela Sinaia a tăiat cu o nemaipomenită brutalitate firul nădejdilor, zdruncinând adânc şi încrederea celor care au rămas.

Cu I. G. Duca ţara pierde un om de o mare experienţă politică, de un incontestabil talent de conducere, de o vastă cultură, de o cinste exemplară în aceste zile de anarhie morală — într'un cuvânt, o mare forţă de rezistenţă în faţa valurilor cari ne bat temelile din toate părţile.

Cu inima îndurerată, ne luăm rămas bun dela el şi ne încline-năm cu smerenie în faţa sicriului său de martir al datoriei.

Să-i fie ţărâna uşoară!

IN NUMELE PARTIDULUI CONSERVATOR

— Discursul d-lui Gr. Filipescu —

Sunt împrejurări când în tăcerea unei biserici cernite, vorbeşte deadreptul glasul Neamului.

Aşa a fost la Iaşi în Aprilie 1918, — moartea lui Barbu Delavrancea.

Poate li s'a părut atunci unora că asfinţitul vieţii lui de profet al întregirii, întuneca însăşi zarea destinelor noastre naţionale. Dar când a venit la acele funeralii într'adevăr dramatice marea mulţime anonimă, ea a găsit în durerea ei mută dar în credinţa mereu vie prilejul să afirme din nou nădejdea întregei suflări româneşti în isbânda finală.

Aşa va fi şi astăzi.

Copleşită de durere lumea, care timp de două zile s'a perindat în faţa rămăşiţelor pământeşti ale lui Ion Duca, întruchipează adevărata Românie — bună, blândă, fără ură şi fără frică.

Acestei mulţimi îi datorăm ceva.

Această Românie are oarecari drepturi asupra noastră a tuturor.

In faţa sicriului lui Ion Duca dureros simbol al jertfei pentru patrie, ne legăm solemn să punem capăt anarhiei din suflete ca şi desordinei de stradă.

Acei ce cred că prin uneltiri, mergând până la crimă, pot destrăma sau îngenunchia această ţară, în numele unui naţionalism primitiv şi intolerant, vor trebui să găsească în faţa lor uniţi în acelaş gând de salvare a patriei, pe toţi adevăraţii români, pe care nimic nu-i mai poate desparte din clipa de faţă.

Acest legământ îl merită şi ţara şi jertfa lui Ion Duca.

Curajul inconştient are cel mult o valoare estetică.

Adevăratul curaj este acela pe care l'a dovedit Duca, în ultima fază a vieţei sale.

Ştiind că moartea îl pândeşte, el şi-a făcut totuşi datoria până la capăt — cu bărbăţie, cu simplicitate şi cu bunătate.

Vorbind copleşit de emoţia prieteniei mele sfărâmate, în numele partidului Conservator, îmi revin în minte cele scrise de Ion Duca despre Take Ionescu.

Printr'o instinctivă afinitate morală ceeace a socotit mai de preţ Duca la Take Ionescu, a fost bunătatea lui simplă şi înţelegătoare, larga generozitate a sufletului său.

Iar în articolul scris cu prilejul comemorării tatălui meu, titlul rezumă şi subliniază întreaga gândire: „o soartă nedreaptă!"

Aceleaşi lucruri, cu mai puţin talent dar cu o egală îndreptăţire le-aşi putea spune, despre Ion Duca.

Dar o soartă nedreaptă, o jertfă nedreaptă, atât de profund nedreaptă ne impune tuturor celor rămaşi, o sfântă şi ireductibilă datorie: să nu lăsăm că ea să fie totodată o jertfă zădărnicită.

Facă-se deci ca alţii să ia după el, făclia căzută din mâinile sale.

Dumnezeu să-l ierte şi Dumnezeu să ne ajute.

ÎN NUMELE MINORITĂŢII GERMANE

— DISCURSUL D-LUI HANS OTTO ROTH —

Adânc zguduiţi ne închinăm înaintea catafalcului omului şi a bărbatului de stat, care a fost I. G. Duca.

Durerea noastră despre prăbuşirea tragică a unui om atât de distins şi valoros este agravată prin indignarea adâncă, ce trebue să cuprindă orice om de bine faţă de actul odios şi dement în acelaş timp, care nu poate fi îndeajuns vestejit şi care a adus jale şi doliu pentru ţara întreagă.

I. G. Duca era indicat să ocupe cea mai înaltă demnitate prin calităţile lui de om de stat adevărat, cu vederi largi prin felul lui de a privi lucrurile dintr'o perspectivă înaltă europeană.

Mai mult însă, decât prin marea lui inteligenţă, prin spiritul lui, prin talentul lui de scriitor şi orator cucerise până şi pe adversarii politicii sale prin însuşirile lui omeneşti şi prin farmecul lui personal.

Partidul german rareori s'a simţit atât de apropiat de naţiunea română decât în aceste clipe de adâncă jale care ne uneşte în faţa acestui catafalc şi în amintirea pioasă ce îi păstrăm aceluia care a fost omul şi bărbatul de stat I. G. Duca.

ÎN NUMELE PARTIDULUI NAŢIONAL-AGRAR

— DISCURSUL D-LUI DEM. BURILLEANU —

In numele partidului naţional-agrar, am tristul privilegiu să mă plec la căpătâiul lui Ion Duca—şi adânc îndurerat, să-i aduc ultimul şi supremul salut.

Durerea mea e cu atât mai adâncă şi mai nemângâiat este sufletul meu, cu cât, în ei, răsună mai duios amintirile neşterse de sinceră prietenie, care ne leagă din prima noastră tinereţe. Nu pot să mă gândesc la Ion Duca, fără să văd pe tânărul plin de avânt, de optimism şi de credinţă, pe care încă acum 36 de ani, îl preţuiam, îl iubeam şi cu care mă luptam la Cercul Român din Paris.

Cred sincer, că ceeace a caracterizat pe Ion G. Duca este: credinţa.

Credinţa, pe care niciodată, corosivul scepticismului n'a putut-o ataca. Ion Duca, toată viaţa lui a crezut. A crezut în el; în utilitatea oricărui efort; a crezut în muncă, a crezut în luptă; a crezut în bine; a crezut în ţară şi în destinele neamului românesc.

In slujba credinţei lui, el a pus o inteligenţă ageră, fină şi mlădioasă, o sete nestinsă de cultura profundă şi variată; o voinţă tenace, şi un impresionant talent de mare orator.

Ion Duca a fost un om de stat. Problemele politice au, desigur, aspecte infinite: — soluţia lor însă, nu este decât una. Oricât de mare putea fi setea lui de mai bine; oricât de ademenitoare 'i păreau unele mirage; oricât de simpatice unele aventuri; oricât de presante unele curente; — spiritul lui pătrunzător, mergea drept la fundul lucrurilor — şi fără a fi orbit de faţetele ce nu erau decât sclipitoare, găsea singura soluţiune operantă.

In valul de imoralitate şi de scăderi fără nume care s'a abătut după răsboiu peste lumea întreagă, — val, care se ridică mai năvalnic în ţările tinere ca a noastră, Ion Duca a ştiut să rămână dezinteresat şi absolut curat.

Aceste însuşiri au făcut din Ion Duca, cea mai frumoasă podoabă a generaţiei sale.

Aceste însuşiri au făcut din el, un constructor. Decând a intrat în slujba ţării, nu este operă mare, în temelia căreea, cercetătorul atent şi imparţial să nu găsească numele lui Ion G. Duca.

Acum când darurile cu care natura l-a înzestrat din belşug, ajunseseră la maturitate — şi când experienţa le asigura maximum de potenţial, se părea că soarta desemnase pe Ion Duca, ca în fruntea ţării, să întărească temeliile statului — şi să înfăptuiască reclădirea morală a României

Dar căile Domnului sunt de nepătruns.

Se vede că este adevărată credinţă străveche că pentru a clădi ceva, neperitor trebue să zideşti în temelie un suflet, şi soarta a ales pe cel mai curat ca să-l aşeze la temelia reclădirii morale a ţării.

Jertfa trebue să fie fără de prihană.

Astfel Ion Duca „cu moartea pre moarte călcând" numele lui intră în nemurire;— căci atât timp, cât vremurile vor pomeni de poporul român numele lui Ion Duca va trăi.

ÎN NUMELE MINORITĂŢII MAGHIARE

— DISCURSUL D-LUI WILLER —

In numele maghiarimii din România exprim condoleanţele mele cele mai sincere şi cele mai dureroase faţă de familie jalnică şi de toţi bunii patrioţi, cari stau atât de doboriţi în jurul acestui catafalc.

Trebue să spun însă, că mâna ticăloasă a lovit tot aşa de grav pe popoarele minoritare cât şi naţiunea română. Ion G. Duca era unul dintre puţinii cari s'au înălţat dela primul moment prin firea lor aleasă şi înţelegătoare de tot ce este necinst, nedrept, neuman. Intr'o epocă, când prea mult se vorbeşte şi încă mai mult se greşeşte pe contul sentimentului sfânt al naţionalismului, I. G. Duca a văzut clar adevăratele interese ale patriei şi naţiunii sale, ştiind că acelea deloc nu stau în contrazicere cu interesele existenţiale ale minorităţilor acestei ţări. I. G. Duca, iubind propria sa naţiune, a înţeles minorităţile, i-a manifestat un tratament binevoitor, dus de rara sa înţelepciune. Din luptele inevitabile ale vieţii politice nu ne rămâne în amintire nici un cuvânt jignitor, nici măcar un gest imparlamentar, căci I. G. Duca era întotdeauna, chiar în clipele cele mai critice, calm, elegant, gentil, spiritual. In faţa rămăşiţelor sale pământeşti, simţim toţi datoria ca să ne debarasăm de orice orgoliu şi preconcepţie, căci sunt toţi oameni slabi, jucăria unui destin inexorabil. Şi ca oameni modeşti să ne închinăm înaintea voinţei A-tot-puternicului rostind ultimul şi tristul nostru adio marelui defunct.

Să-i fie ţărâna uşoară.

Scoaterea sicriului din rotonda Ateneului

La ora 2 şi jumătate, în dangătele clopotelor tuturor bisericilor din Bucureşti şi în sunetele muzicilor militare care întonau „Rugăciunea", sicriul în care se odihneau rămăşiţele pământeşti ale regretatului preşedinte de consiliu a fost scos, din rotonda Ateneului, pe braţele prietenilor şi membrilor guvernului, d-nii miniştri Franasovici, Inculeţ, Tătărescu şi Al. Popescu-Necşeşti şi depus pe afetul de tun.

Trupele au prezentat arma şi mulţimea s'a descoperit. O tăcere pioasă, cucernică, mormântală a învăluit publicul care aştepta de ore întregi.

Ochii multora lăcrămau.

Inimi îndurerate sufereau, în tăcere şi în reculegere.

Sufletul marei mulţimi, sufletul întregii ţări lua parte la durerea năprasnicei pierderi.

Şi depe toate buzele se ridicau şoapte de mângâere pentru firul unei vieţi întrerupt atât de brusc.

Formarea cortegiului

Intr'o ordine desăvârşită s'a format apoi cortegiul.

In cap înaintau jandarmii călări.

Urmau delegaţiile judeţene, ale partidului liberal cu coroane şi jerbe de flori.

Asociaţiile culturale erau deasemeni prezente, cu flori şi drapele.

Coroanele aflate în Ateneu şi în curte, cele care n'au mai încăput înăuntru, au fost încărcate în cinci care, ultimul fiind al legaţiilor şi misiunilor străine.

După acestea veneau comandanţii regimentelor din garnizoana Capitalei, cari purtau pernele cu decoraţiile celui dispărut.

Fiecare purtător de decoraţie avea o gardă compusă din doi ofiţeri superiori, din regimentul său.

I. P. S. Sa patriarhul dr. Miron Cristea, cei patru mitropoliţi, episcopii şi arhiereii urmau cortegiul în automobile, alăturate câte două.

Preoţii tuturor bisericilor din Capitală trec încolonaţi, îmbrăcaţi în odăjdii, urmaţi de carul mortuar acoperit complect de coroane, între cari se zăreau acelea ale M. M. L. L. Regele Carol al II-lea, Regina Maria, Regina Elisabeta, Arhiducesa Ileana, A. S. R. Principele Nicolae şi a d-nei Duca.

Panglicele sunt ţinute, pe dreapta, de d-nii prof. dr. C. Angelescu şi Dinu Brătianu, însoţiţi de d-nii generali Gorski şi Amza şi, pe stânga, de d-nii: I. Inculeţ şi Gh. Assan, însoţiţi de d-nii generali Condeescu şi Manu.

In urma carului funebru, pe rând, familia; d. general Ilasievici, mareşalul Curţii regale şi ceilalţi reprezentanţi ai M. Sale Regelui; misiunile speciale străine; corpul diplomatic; membrii guvernului; un cordon de jandarmi şi reprezentanţii oficialităţii; grupul parlamentar; delegaţiile diverselor partide politice; grupul ofiţerilor superiori ai trupelor din garnizoană; trăsura regală a palatului; alt cordon de jandarmi; şase trăsuri ale familiei; d. general Motaş, comandantul parăzii militare, împreună cu statul major al diviziei a IV-a călare şi apoi următoarele trupe: divizia de gardă; regimentele 4 şi 9 roşiori, pe jos; o baterie de artilerie şi un escadron de cavalerie.

ITINERARIUL STRABATUT

Astfel format, cortegiul s'a pus în mişcare la ora 3, parcurgând străzile: Episcopiei, calea Victoriei, cheiul Dâmboviţei, calea Rahovei, str. 11 Iunie, parcul Carol, Şos. Cuţitul de Argint şi calea Şerban Vodă, până la cimitirul Bellu.

In faţa palatului regal, porţile sunt deschise şi garda palatului dă onorul.

Dealungul căiei Victoriei, balcoanele şi ferestrele caselor sunt înţesate de privitori.

La teatrul Naţional, în balconul cernit a ieşit personalul artistic, administrativ şi tehnic.

Tot aşa la palatul telefoanelor, unde funcţionarii, la ferestre, aduc ilustrului dispărut ultimul salut.

In dreptul clubului liberal din calea Victoriei, carul funebru a fost oprit un minut.

La prefectura de poliţie, în curte, garda şi gorniştii regimentului de jandarmi dau deasemeni onorul.

Poşta are colonadele cernite iar pe estrada construită special, publicul s'a înghesuit până la refuz.

Directorul general al poştelor, înconjurat de tot personalul, a ieşit pe terasa din faţă să salute cortegiul funebru.

Acelaş lucru se întâmplă şi peste drum, la Casa de depuneri şi economie, unde au ieşit pe scări directorul general, consilierii şi funcţionarii instituţiei.

Iar pe trotuare sunt înşirate societăţile ceferiste, cu muzică şi drapele.

Pretutindeni pe unde trece, cortegiul funebru este întâmpinat de o lume imensă: la palatul de justiţie, pe scări; pe străzile Rahovei şi 11 Iunie; pe dealul Mitropoliei, care e tot o mare de capete; în dreptul parcului Carol I, când sirenele locomotivelor din staţia Filaret încep să fluere; apoi pe strada Cuţitul de Argint, până la cimitir, unde s'au înşirat numeroase delegaţii de săteni.

Pe tot parcursul cortegiului, felinarele erau aprinse şi îndoliate.

La cimitirul Bellu

Cortegiul funebru a ajuns la cimitirul Bellu, la ora 5 fără un sfert, urmat de lume imensă.

Delegaţii din ţară erau înşiruite dealungul aleelor luminate de făclii deoparte şi de alta.

Sicriul cu rămăşiţele pământeşti ale marelui om de stat a fost ridicat de pe afetul de tun de d-nii miniştri Richard Franasovici, G. Tătărescu, Al. Popescu-Necşeşti, Manolescu Strunga şi şefii de cabinet ai defunctului şi dus până în faţa criptei din spatele Capelei.

Aci, P. S. Episcopul Vartolomeu al Râmnicului, împreună cu arhiereii Platon Ciosul, Tit Simedrea, Filaret-Jocu, protosinghelii Nicodim Zamfirescu, Theopile Ionescu şi diaconul Evghenie Orghidan au oficiat un scurt serviciu religios.

CUVANTAREA I. P. S. EPISCOP VARTOLOMEU

I. P. S. episcop Vartolomeu al Râmnicului şi noului Severin a descris faptele, cari au ilustrat viaţa fostului prim-ministru Duca.

Prea sfinţitul deplânge moartea lui prematură, datorită odiosului asasinat, într'o vreme când ţara avea şi mai multă nevoie de mintea lui luminată.

Intreaga ţară regretă această pierdere ireparabilă, iar biserica pe un ales credincios.

COBORIREA IN CRIPTA

După cuvântarea P. S. Episcop, sicriul a fost ridicat şi scoborît în criptă, urmat numai de membrii familiei.

Pereţii criptei erau tapisaţi în negru şi împodobiţi cu drapele îndoliate.

In mijlocul criptei e ridicat un catafalc pe care a fost aşezat sicriul.

Patru sfenice mari luminează în jurul catafalcului, iar la căpătâiu s'au aşezat o icoană şi o candelă aprinsă.

In momentul când s'a închis cripta, o companie de infanterie a tras trei salve, iar muzica a întonat „Rugăciunea".

*

Sicriul a fost aşezat provizoriu în această criptă, urmând ca mai târziu să fie transportat la Mălăreşti, potrivit dorinţei testamentare a defunctului.

La ora 5 jum. trista ceremonie a luat sfârşit.

COROANELE DEPUSE DE DELEGAŢIA IUGOSLAVA

In cursul dimineţii de Marţi, delegaţia iugoslavă specială, sosită să participe la înmormântare, a depus trei coroane: una din partea guvernului, iar celelalte două din partea Camerei şi Senatului.

*

„Sindicatul ziariştilor" din Bucureşti, al cărui membru şi preşedinte a fost defunctul, a depus o superbă coroană de trandafiri galbeni.

Clerul precedând carul mortuar

„Cultul Patriei"

— Omagiu lui I. G. Duca —

Duminică seara a fost o şedinţă extraordinară a asociaţiei „Cultul Patriei".

In urma cuvântărilor ţinute, de d-nii Marin Ştefănescu, profesor universitar, preşedintele „Cultului Patriei", Em. Miclescu, fost preşedinte la Inalta Curte de casaţie fost ministru, Ştefan Lambru, fost preşedinte al Ligii culturale; general I. Jitianu; general C. Dragu; general N. Rădescu; Butunoiu; general Bădescu; general Gearim, general Gh. Jitianu; Eustaţiu; arhitect Dobrescu; A. Craifaleanu, profesor universitar; A. D. Mincu; colonel Voiculescu; colonel Vlădescu; Al. Florescu, fost secretar general al Ligii culturale; dr. Al. Mirea; colonel Ignat, s'au formulat următoarele:

O naţiune, ca şi un individ, propăşeşte prin muncă, prin cinste, prin ierarhia valorilor, prin ordine, prin dreptate, prin morală, prin cultivarea şi apărarea fiinţei sale naţionale. Iar atunci când aceste condiţiuni sunt nesocotite, se produc, fatal, reacţiuni în sânul unei naţiuni. Şi oricât ar fi de întemeiate, aceste reacţiuni trebue să fie conduse cu rost, pentru ca nu cumva, în loc de a duce la îndreptarea lucrurilor, ele să devină prilej de uneltiri şi agitaţii periculoase din partea vrăjmaşilor noştri.

Tineretul trebue să cultive naţionalismul constructiv şi să fie însufleţit de idei şi sentimente nobile şi generoase.

Ne trebue un echilibru între antitese, un naţionalism luminat, conştient. Dar ceeace ne trebue mai ales este nu numai să îndrumăm, pe calea bună, tineretul, ci să şi smulgem din rădăcină cauzele acestor reacţiuni, ca: necinstea, nedreptatea, imoralitatea, răsturnarea valorilor, lipsa de patriotism conştient, lipsa de demnitate naţională, desordinea şi anarhia.

Era tocmai o stare de spirit foarte îngrijitoare în România, când a fost chemat la cârma statului I. G. Duca. Şi primul ministru a fost nevoit să ia anumite măsuri. Iar forţele destructive ale acestui neam au uneltit să-i curme firul vieţii sale pământeşti printr'un odios asasinat.

Noi ne împlinim ploasa datorie de a aduce personalităţii lui I. G. Duca omagiul „Cultului Patriei". I. G. Duca a fost un exemplu la postul de onoare în sublima sa sforţare de a înălţa România.

Şi opera lui I. G. Duca se confundă, ca a oricărui mare român, cu însăşi aceea a „Cultului Patriei".

In acelaş sfânt scop, asociaţia „Cultul Patriei" a acţionat şi nu va înceta să acţioneze, strângând din ce în ce sub steagul său pe bunii români, pentru a arăta poporului nostru ce este şi ce trebue să fie naţionalismul în forma sa cea mai curată.

OMAGIUL ASOCIAŢIILOR PROFESIONALE

ŞEDINŢA SOLEMNA DELA SOC. INGINERILOR AGRONOMI

După săvârşirea tristei solemnităţi a înmormântării fostului preşedinte al consiliului, membrii soc. inginerilor agronomi, cari urmase în grup cortegiul funebru, s'au întrunit la sediul societăţii, în şedinţă solemnă.

D. preşedinte, ing. I. PASAREANU a schiţat biografia marelui dispărut, insistând asupra meritelor ce şi-a câştigat la conducerea cooperaţiei, precum şi a ministerului de domenii, când a prezidat marele act al improprietăririi ţăranilor.

In numele corpului agronomic, d-sa a vestejit atentatul şi totdeodată a făcut un călduros apel la unirea membrilor societăţii ce prezidează, pentruca prin colaborarea armonioasă a tuturor forţelor să se umple golul imens lăsat de defunct în viaţa noastră publică.

D-sa a citit apoi, textul telegramelor trimise d-nei Duca şi d-lor dr. C. Angelescu, preşedintele consiliului şi Cipălanu, ministrul domeniilor.

ŞEDINŢA DELA SINDICATUL „TUDOR VLADIMIRESCU"

Marţi, la 10 dimineaţa oltenii vânzători ambulanţi, grupaţi în sindicatul lor „Tudor Vladimirescu", s'au întrunit în şedinţă solemnă la sediul sindicatului pentru a înfiera odiosul atentat comis asupra primului ministru Ion G. Duca.

D. Ştefan Popescu, preşedintele sindicatului, după ce face elogiul celui dispărut în mod atât de tragic, asasinat mişeleşte, arată că oltenii au pierdut prin moartea primului ministru I. G. Duca pe unul dintre cei mai buni apărători ai cauzei lor. S'a hotărît să se trimită câte o telegramă de condoleanţe d-nei Duca şi d-lui prim ministru dr. C. Angelescu.

O delegaţie compusă din d-nii Ştef. Popescu, preşedinte, Grig. Ionescu, D. Popescu, Ion Bădulescu, membri, şi C. Popescu, secretarul sindicatului, a luat apoi parte, cu drapelul sindicatului, la ceremonia înmormântării marelui român.

OMAGIUL FUNCŢIONARILOR DE BANCA ŞI DIN INTREPRINDERILE FINANŢATE DE BANCI

Comitetul de conducere al Corpului funcţionarilor de bancă şi din întreprinderile finanţate de bănci a fost convocat în şedinţă extraordinară Duminică, 31 Decembrie 1933, ora 11 dim. la sediul provizoriu din calea Călăraşi 44.

Au luat cuvântul d-nii: Gică Ionescu, Brănişteanu, Theodory, Rottbart, Eskenasy, Enache, Sternberg, Edelman, etc., cari au înfierat cu toată vehemenţa, crima făptuită.

Cu toţii, au scos în evidenţă imensul gol ce-l lasă dispărutul, precum şi calităţile excepţionale, ale aceluia ce a fost *I. G. Duca* pentru ţara românească şi în special pentru funcţionarii particulari, ale căror doleanţe, au găsit în el, întotdeauna, un puternic sprijin.

Vestejeşte cu ultima energie calea greşit apucată de tineretul de azi, în aceste momente de grea cumpănă, pentru ţara noastră.

Întregul comitet în picioare, transmite ultimul salut dispărutului şi păstrează un minut de linişte.

Deasemeni transmite familiei şi guvernului şi pe această cale, cele mai sincere şi profunde condoleanţe pentru marea pierdere suferită.

ŞEDINŢA SOLEMNA A SOC. „PROGRESUL SIVIC"

Consiliul de administraţie al soc. „Progresul silvic", în şedinţa extraordinară din 2 Ianuarie, a evocat memoria marelui dispărut I. G. Duca.

D. C. P. Georgescu, preşed. societăţii, arată că „Asociaţia inginerilor silvici" a fost totdeauna iubitoare de ordine şi a înţeles că prin mijloace civilizate să se manifeste ca adevărat factor de cultură şi muncă pozitivă, contribuind la progresul ţării.

In aceste simţiminte, întregul corp silvic se asociază la doliul soţiei defunctului Duca, al guvernului şi al ţării.

Societatea „Progresul silvic" omagiind memoria ilustrului dispărut, fost ministru al agriculturii şi domeniilor, un prieten şi protector al pădurilor, pe cari le-a iubit cu sufletul său de extremă delicateţă, cinsteşte pe marele român, omul integru de o modestie şi probitate exemplară.

SINDICATELE ALIMENTARE ŞI MOARTEA LUI I. G. DUCA

Duminică s'a întrunit comitetul sindicatelor la sediul lor din strada Academiei 8.

A prezidat d. Jean Niculescu, asistat de d. N. Butnaru, secretar general.

D. N. Butnaru vestejeşte odiosul act ce a răpit ţării pe unul din cei mai buni fii ai ei.

D. Jean Niculescu propune şi se admite depunerea unei coroane la catafalcul ilustrului dispărut cum şi participarea unui număr mare de comercianţi la înmormântare.

Mitropolitul Pimen

infierează politica extremistă

Iaşi, 2 Ianuarie

In dese rânduri I. P. S. S. Mitropolitul Pimen, prin cuvântări ţinute şi pastorale date, a sfătuit părinteşte pe preoţi să nu facă politică, care în cele mai multe cazuri opreşte pe slujitorii bisericii a se devota menirei ce au de îndeplinit în serviciul Domnului, în pace şi linişte.

Dar cuvântul Inaltului Prelat n'a avut efectul dorit, căci unii preoţi, mânaţi de patimă politică s'au dedat agitaţiilor extremiste, atât de primejdioase ţării noastre.

Acum, în urma odiosului atentat dela Sinaia, chiriarhul Moldovei a decis trimiterea în judecata consistorului mitropolitan şi aplicarea de sancţiuni severe tuturor preoţilor cari vor fi dovediţi că fac parte din grupările politice extremiste.

Condoleanţe la moartea lui I. G. Duca

Din ţară

D-nei Duca

Mişcat zguduitor de moartea mişelească şi mult prematură a iubitului dvs. soţ, a marelui patriot luminat, bun şi mult distins dintre toţi fiii acestei ţări ce a fost Ion G. Duca, vă trimet mângâietoare cuvinte de îmbărbătare rugând pronia cerească să ocrotească România şi să o ferească de astfel de grele încercări.

Dr. V. Bolchiş
Director general
Cassa Naţională de economii şi cecuri poştale

D-lui Dr. C. Angelescu, prim-ministru

Camera de muncă Bucureşti, element de ordine şi de îndrumare sănătoasă a claselor muncitoare, se închină cu durere nestăpânită în faţa corpului neînsufleţit al aceluia care a fost marele om de stat I. G. Duca, cutremurându-se în faţa unei fapte mişeleşti, care curmă în mod atât de tragic firul unei vieţi toată cu dărnicie numai din caerul închinat exclusiv binelui ţării noastre.

Preşedinte, **Al. Samoil**

D-nei I. G. Duca

Camera de muncă Bucureşti, adânc îndurerată de moartea scumpului d-tră soţ, marele bărbat de stat I. G. Duca şi infierând cu toată indignarea mişelescul atentat care cerneşte o ţară întreagă, roagă pronia cerească să vă dea puteri suficiente ca să puteţi suporta cumplita durere care v'a lovit pe neaşteptate.

Preşedinte **Al. Samoil**

D-lui prim-ministru dr. Angelescu

Asociaţia generală a corpului silvic inferior, ce cuprinde pe toţi brigadierii silvici şi pădurarii din întreaga ţară, ia parte la marea durere ce încearcă neamul nostru, prin pierderea marelui om de stat, I. G. Duca.

Preşedinte **Florea Căruntu**

D-lui C. Angelescu,
preşedintele cons. de miniştri

Adânc îndurerat de asasinarea primului ministru I. G. Duca, sindicatul profesional al patronilor de încălţăminte vă roagă să primiţi cele mai respectuoase condoleanţe.

Preşedintele sindicatului,
Gh. Ene Filipescu

D-nei I. G. Duca
Loco

La durerea ce vă loveşte sindicatul profesional al patronilor de încălţăminte, profund impresionat, ia parte şi vă roagă să primiţi expresiunea condoleanţelor sale.

Preşedintele sindicatului,
Gh. Ene Filipescu

D-nei I. G. Duca

In numele societăţii culturale „Timoc", cu adâncă durere vă exprimăm condoleanţele noastre pentru ireparabila pierdere a aceluia care a fost un mare român şi care a contribuit cu multă însufleţire în anul 1923, la creearea mişcării naţionale în Valea Timocului.

Preşedinte, **Dr. P. Vodă**
Timoceanu

Doamnei Duca

Impărtăşesc din suflet durerea dvs. care este şi a noastră. Cu mine plânge întreg poporul sârb după neuitatul său prieten, marele Duca.

Dr. Beba Polit

D-nei Duca

Corpul contabililor funcţionarilor cooperatori, reprezentând pe cei 13.000 salariaţi ai Unităţilor cooperative din întreaga ţară, vă exprimă profunda lor durere pentru moartea năprasnică a distinsului dvs. soţ, care a fost cel dintâi şi cel mai priceput organizator al mişcării cooperative.

Vă asigurăm că jertfa acestui mare român va fi pildă nepieritoare pentru slujitorii Cooperaţiei noastre.

Dr. Adrian Bumbeşti

D-lui DR. C. ANGELESCU
preşedintele consiliului de miniştri

Loco

Casa autonomă a pădurilor statului, solidară cu elementele de ordine ale ţării, vestejeşte odiosul atentat şi exprimă guvernului profunda durere pentru pierderea marelui român, care, în uriaşa muncă depusă în slujba ţării, o parte a consacrat-o şi economiei naţionale forestiere.

Director general, P. IOAN

D-lui dr. Angelescu
preşedintele consiliului de miniştri

In numele celor 13.000 de cooperatori, membri ai corpului contabililor şi funcţionarilor cooperatori din România, exprim întregului guvern, sincera durere de care suntem cu toţii pătrunşi de pierderea de neînlocuit a marelui român I. G. Duca, cel dintâi şi cel mai preţios organizator al mişcării cooperative.

Jertfa sângelui său va trebui să fie răsbunată prin suprema încordare a sufletelor şi energiilor tuturor bunilor români pentru salvarea şi consolidarea scumpei noastre patrii.

Dr. Adrian D. Bumbeşti

*

D. C. Dobrescu, preşedintele cercurilor comerciale din toată ţara, a trimis d-nei Duca şi d-lui prim-ministru dr. C. Angelescu câte o telegramă de condoleanţe pentru moartea regretatului I. G. Duca.

D-nei I. G. DUCA
Loco

Impărtăşind durerea dv., vă rugăm să primiţi îndurerata expresiune a condoleanţelor personale şi ale instituţiei ce am cinstea să conduc.

Inginer *Petre Ioan,* director general C. A. P. S.

D-lui DR. C. ANGELESCU
preşed. consiliului de miniştri
Loco

Societatea „Progresul silvic" luând parte la doliul ţării, exprimă durerea şi revolta împotriva actului odios ce a răpit naţiei pe ilustrul bărbat de stat care, în activitatea atât de strălucită în diferitele ei manifestări, a dovedit pentru păduri iubire şi ocrotire.

Preşedinte, C. P. GEORGESCU

*

Primăria Pucioasa a expediat d-nei Duca următoarea telegramă:

Intreaga populaţie a oraşului Pucioasa adânc îndurerată de ireparabila pierdere a scumpului dvs. soţ şi ilustrului om de Stat Ion G. Duca în care ţara îşi pusese toate nădejdile pentru salvarea ei, deplânge împreună cu dv. această pierdere aducându-vă în modul cel mai sincer respectoase condoleanţe.

*

Asociaţia editorilor români a expediat d-nei I. G. Duca următoarea telegramă:

„Asociaţia editorilor ia parte la durerea încercată prin pierderea ilustrului d-voastră soţ, marele om de stat şi om de inimă, răpus în slujba ţării, I. G. Duca, statornic sprijinitor al culturii româneşti.

Preşedinte, *N. Ionniţiu.*

D-nei IOAN GH. DUCA

Bucureşti

Atât eu personal cât şi profesorii maeştrii, maestrele şi învăţătorii şcoalelor de meserii din comuna Vânjuleţ, înfiinţate de ilustrul vostru soţ, vă rugăm respectuos să primiţi omagiile şi condoleanţele noastre respectuoase.

Rugăm cerul să vă dăruiască destulă tărie ca să puteţi suporta cu resemnare această crudă lovitură a soartei, care este resimţită de toţi românii.

TEODOR COSTESCU
Preşedintele comitetului şcolar, fost director al liceului „Traian" din T.-Severin

*

D. mareşal Averescu a adresat dela Turnu-Severin, d-nei Nadia Duca, o telegramă de condoleanţe pentru ireparabila pierdere suferită în persoana soţului ei, I. G. Duca, primul ministru al României.

*

D. I. Răşcanu, inspector general administrativ aflându-se la Galaţi a transmis d-nei Duca şi d-lui dr. Anghelescu, preşedintele consiliului de miniştri, câte o telegramă, prin cari în numele populaţiunei din Moldova, vestejeşte atentatul şi exprimă profunda durere pentru moartea primului ministru Duca.

*

Târgovişte, 2 Ianuarie

Primarul oraşului, d. G. Pârvulescu, în numele consiliului comunal şi al cetăţenilor oraşului, a expediat telegrame de condoleanţe: d-nei Duca şi d-lui prim-ministru, dr. C. Angelescu, pentru pierderea marelui bărbat de stat, I. G. Duca, infierând odiosul asasinat, căruia a căzut victimă, fostul prim-ministru şi fel al partidului liberal.

O invenţie pentru înlăturarea accidentelor pe c. f. r.

La redacţia noastră din Cluj s'a prezentat mecanicul de c. f. r. Alexiu Szabo arătând în miniatură o invenţie a sa privitoare la înlăturarea accidentelor de cale ferată la intretăerea cu şoselele.

Invenţia se bazează pe aplicarea electricităţii. Când trenul se află la o distanţă oarecare de o traversare de şosea, unde sunt bariere de lăsat, printr'o serie de contacte, trecerea se închide automat aprinzându-se şi un far, oprindu-se astfel trecerea acelor cari n'ar şti că trece trenul.

Dacă liniile noastre ferate ar fi electrificate, chestia lăsării automate a barierelor ar fi uşor rezolvată. Cum însă la noi suntem încă departe de electrificarea căei ferate, nu poate fi vorba de aplicarea electricităţii la închiderea barierelor.

Totul depinde de inventarea unui acumulator puternic şi eftin.

Intâmplări din Capitală

Căzuţi pe ghiaţă

Muncitorul Ion Neacşu, de 76 ani, din prelungirea Crângaşi 55 în timp ce trecea pe str. General Fălcoianu, a alunecat pe ghiaţă, fracturându-şi piciorul drept.

A fost dus la spitalul Filantropia.

— Maria Sion, din str. Epicol 17, alunecând în curtea caselor şi-a fracturat piciorul stâng.

Victima a fost dusă cu ambulanţa Salvării la spitalul Brâncovenesc.

S'a intoxicat cu pastramă

Vânzătorul ambulant Dumitru Nicolae, de 40 ani, din str. Niculae Filimon s'a intoxicat eri cu pastramă şi a fost dus la spitalul Filantropia.